

UCHWAŁA Z DNIA 11 LUTEGO 2003 R.

SNO 2/03

Podstawowym warunkiem podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej sądowej jest zebranie dowodów, które stanowią dostateczną podstawę do przedstawienia sędziemu zarzutu popełnienia przestępstwa.

Przewodniczący: sędzia SN Józef Szewczyk (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Mirosław Bączyk, Stanisław Dąbrowski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego sędziego Sądu Okręgowego w sprawie dyscyplinarnej sędziego Sądu Rejonowego w związku z zażaleniem sędziego na uchwałę Sądu Apelacyjnego z dnia 18 listopada 2002 r. sygn. akt (...) w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karno-sądowej oraz zawieszenia w czynnościach służbowych, po wysłuchaniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz obwinionego

u c h w a l i ł:

- I. utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę;
- II. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Prokurator Rejonowy w dniu 26 lipca 2002 r. wystąpił z wnioskiem o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego za spowodowanie w dniu 27 maja 2002 r. w A. wypadku drogowego, w wyniku którego Konstancja S. doznała obrażeń ciała

skutkujących zgonem, a Marcin P. obrażeń ciała powodujących rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni, tj. za popełnienie przestępstwa opisanego w art. 177 § 1 i 2 k.k.

Sąd Apelacyjny jako Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 18 listopada 2002 r., sygn. akt (...):

- 1) zezwolił Prokuratorowi Rejonowemu na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego za czyn z art. 177 § 1 i 2 k.k.;
- 2) zawiesił sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach służbowych i na czas trwania tego zawieszenia obniżył jego wynagrodzenie o 25 %.

Decyzję tę uzasadnił tym, iż w sprawie istnieje dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez wspomnianego sędziego przestępstwa z art. 177 § 1 i 2 k.k. Ponadto, że dotychczas ustalone okoliczności i tragiczne skutki zdarzenia przemawiają za uchyleniem sędziemu Sądu Rejonowego immunitetu celem rozstrzygnięcia przez sąd powszechny, czy sędzia ten jest winny popełnienia wcześniej wspomnianego przestępstwa.

Na powyższą uchwałę zażalenie złożył sędzia Sądu Rejonowego, który nie precyzując zarzutu odwoławczego wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości i podjęcie uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej sądowej. Jak wynika z uzasadnienia zażalenia sędzia nie zgadza się z treścią opinii biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznych badań i rekonstrukcji wypadków drogowych, który zaopiniował, iż bezpośrednią przyczyną zaistnienia omawianego wypadku było zachowanie sędziego Sądu Rejonowego. Zdaniem autora zażalenia „materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje dostatecznych podstaw by uznać, że zaistniało podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 i 2 k.k.”.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Artykuł 80 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych zwanej dalej u.s.p. (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.) nie

precyzuje wprost przesłanek wskazujących na konieczność uchylenia immunitetu sędziowskiego. Oczywistym jest jednak, iż podstawowym warunkiem podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej sądowej jest zebranie dowodów, które stanowią dostateczną podstawę do przedstawienia sędziemu zarzutu popełnienia przestępstwa (por. uchwałę Sądu Dyscyplinarnego z dnia 18 marca 1998 r.). Takie dowody zgromadzono w niniejszej sprawie.

Dlatego zdaniem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego argumenty przedstawione w zażaleniu sędziego Sądu Rejonowego nie podważają trafnego poglądu Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji, iż istnieje uzasadnione dostatecznie podejrzenie popełnienia przez tego sędziego przestępstwa stypizowanego w art. 177 § 1 i 2 k.k.

Zaprezentowane stanowisko nie może mieć wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy sędziego Sądu Rejonowego przez sąd powszechny.

Konsekwencją zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej sądowej, było zawieszenie go w czynnościach służbowych i obniżenie wysokości wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia (art. 129 § 2 i 3 u.s.p.).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę.